

Anders Wejryd: Tal till Victoria och Daniel

Talare

Anders Wejryd
Ärkebiskop

Datum

19 juni 2010

Plats

Storkyrkan, Stockholm

För att livet ska bli gott måste man få ta ansvar och få påverka.

Vi unnar varandra att reda oss i livet och råda över våra liv. Er situation, kronprinsessan Victoria och prins Daniel (nu blev det sagt, för första gången), är både unik och delad. Ni går in i uppgifter som ni inte kan välja bort – men som ni kan påverka. En av er har haft många år på sig att förbereda och leva detta liv – en av er bara några få. Ni kommer inte att rå er helt själva – men ni kommer att reda er, om ni har kvar fokus på andra än er själva, på sammanhangen, på samhället, familjen och framtiden. ”Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag.”

Vi unnar varandra att behövas och vara till nytta. Nyttighet har flera led. Varje människa måste tänka i flera led. Vad blir följden av det valet eller det valet? Vad kan jag klara – och vad bör jag göra fastän jag undrar om jag klarar det? Ingen av oss är outhärlig, inte heller kronprinsessor eller prinsar. Ändå behövs vi alla i livet. Alla kan vi ifrågasättas, inte minst offentliga personer. Det kostar inget att kritisera, inte ens att vara elak. Ändå ska vi alla försöka bidra positivt med våra gåvor.

Er nyttighet i de stora sammanhangen blir kanske tydligast när ni kan stå för viktiga värden som hotas, som tacksamhet, som samhörighet vid kriser och förluster, som hoppfullhet i orostider, som upprördhet över och engagemang mot brott mot mänskliga rättigheter. Er betydelse för samhällslojalitet och samhällsgemenskap, med fritt rum för verkligt vital demokrati och debatt, kan vara stor.

Samtidigt kan ni lätt reduceras till stämningförhöjare och minsta-gemensamma-nämndare-personer. Det kan komma att förväntas så mycket av er, som inte i grunden känns viktigt för er. Måtte ni då kunna behålla er nyfikenhet och förväntansfullhet!

Så är ni nu man och hustru. Privat har ni upprättat en frizon som nu är bekräftad så offentligt det bara går. I vigseln slås en bro mellan det mest personliga och det gemensamma. ”Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt.”

I familjen kan en öppenhet och ömsesidighet få rum, som offentlighet och prestationsliv aldrig kan rymma. Mot varandra behöver ni inte vara duktiga – men ni behöver ha blicken på varandra. ”Visa varandra tillgivenhet. Överträffa varandra i ömsesidig aktning och kärlek. Gläd er med dem som gläder sig och gråt med dem som gråter.”

Vi unnar varandra att få bäras och ta emot hjälp. Oberoende, självbestämmande och frihet är viktiga begrepp. Ingen ska behöva krypa, ingen ska behöva vara underdånig. Det är svårt att stå i tacksamhetsskuld. Det är otryggt att vara i underläge när man inte kan lita på den andra. I storsamhället och offentligheten är det ofta så. I den nära relationen, när den är som vi önskar, är det på ett annat sätt. Vi mår väl av ett ömsesidigt, tryggt, kärleksfullt beroende. Det har ni gått in i. Må er frizon få behållas fri, fridlyst, men ändå välkomnande för dem ni vill ha allra närmast!

Och ett liv kan bli långt. Den som är stark kan bli svag, den som föds svag blir stark. Det får ni förvalta i er familj. Den som är trygg tors bli buren!

I en nära och förtroendefull relation kan man be, både tillsammans och var för sig. Ta vara på den kraften!

”Kärleken kommer från Gud, och den som älskar är född av Gud och känner Gud. ”Genom kärleken manifesteras Gud. Enligt vår tro också för dem som inte tror sig känna Gud!

Vi unnar varandra att få komma tillbaka fastän vi misslyckas. Jag tror inte någon människa lever upp till vad hon eller han skulle vilja leva upp till. Vi kommer alla till korta. Att älska sin nästa som sig själv är svårt! Ibland blir självföraktet övermäktigt, när man ser alla sina tillkortakommanden.

Ni har gift er. Ni har kommit så nära varandra att ni vet att kärleken är ömsesidig och rymmer ömsesidig förlåtelse. Då finns det utrymme också för

misslyckanden och svaghet!

Ni har inte gjort er förtjänta av livet. Ingen har det. Det ges oss. Luften universums existens och någorlunda balans, minnen och förhoppningar. Livet ges av Gud, som vill oss väl. Kärlekens Gud. Genom det Jesus gjort för oss, vet vi att Gud förlåter och unnar oss att leva och komma tillbaka, fastän vi misslyckas!

Vi unnar varandra att reda oss i livet och råda över våra liv. Vi unnar varandra att behövas och vara till nytta. Vi unnar varandra att få bäras och ta emot hjälp. Vi unnar varandra att få komma tillbaka fastän vi misslyckas.

Vi unnar er det!

”Måtte [Fadern] i sin härlighets rikedom ge kraft och styrka åt er inre människa genom sin ande, så att Kristus genom tron kan bo i era hjärtan med kärlek. Stå fasta och var stadigt rotade i honom.”

Taggar

2010, 2010-tal, Hyllningstal, Kungahuset, Man

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/anders-wejryd-tal-till-victoria-och-daniel>